

Nr 502.

Av herr **Dahlgren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 109, angående vissa markförvärv för försvaret m. m.

Av Kungl. Maj:ts proposition nr 109, punkt 8, Värnpliktslånefonden framgår att 1950 års besparingsutredning föreslagit avveckling av låneverksamheten från värnpliktslånefonden. Departementschefen har i anledning härav tillstyrkt det »från visst håll» framförda förslaget att ytterligare skärpa behovsprövningen i de särskilda fallen samtidigt som han föreslår att den nuvarande räntefriheten slopas.

Det framhålles samtidigt i propositionen att myndigheterna redan nu iakttaga återhållsamhet vid beviljandet av värnpliktslån. Konsekvensen av ett bifall till departementschefens förslag blir att ett betydande antal värnpliktiga ställas utan möjlighet till dylika lån och därmed försättas i ett svårare ekonomiskt läge. Detta sker samtidigt som myndigheterna vidtaga åtgärder som innebära i övrigt försämrade villkor för de värnpliktiga. I dagens situation, då tiden för värnpliktstjänstgöringen ökas och staten ställer större krav på de värnpliktiga, borde enligt min mening förbättringar i stället för de försämrade villkor som nu föreslås genomföras.

Jag kan för min del inte medverka till dessa försämringar. Jag anser att räntefriheten bör bibehållas samtidigt som investeringsanslaget bör ökas till det dubbla beloppet, d. v. s. till 400 000 kronor.

Med stöd av vad jag här anfört hemställer jag,

att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 109, punkt 8, måtte besluta

- a) avslå de förändringar i direktiven, som Kungl. Maj:t under denna punkt hemställt om,
- b) till Värnpliktslånefonden för budgetåret 1951/52 anvisa ett investeringsanslag av 400 000 kronor.

Stockholm den 4 april 1951.

Gunnar Dahlgren.